

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 104

van **AN MOERENHOUT**

datum: 30 oktober 2015

aan **LIESBETH HOMANS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

Ongeschikt en onbewoonbaar verklaarde woningen - Arrest Raad van State

Een recent arrest van de Raad van State (arrest 231.402 in de zaak A.209.812/X-15574) brengt een probleem naar boven in een beroep tegen een beslissing tot ongeschikt en onbewoonbaarverklaring door de voormalige minister van Wonen. Onder de vorige Vlaamse Wooncode diende de minister, gevat met een hoger beroep tegen de beslissing van de burgemeester omtrent de ongeschikt of onbewoonbaarverklaring, een beslissing te nemen binnen de drie maanden na ontvangst van het verzoekschrift. Bij gebrek aan een beslissing binnen de drie maanden na ontvangst werd geacht dat het beroep werd ingewilligd.

Deze procedure werd gewijzigd in de huidige Vlaamse Wooncode in die zin dat als er geen reactie komt, het beroep als verworpen wordt beschouwd. De Raad van State raadt in zijn arrest de verzoekster aan een strafklacht neer te leggen wegens een onjuiste datum in het dossier. Dit wijst erop dat de toenmalige administratie wel eens een loopje genomen zou kunnen hebben met de correcte datumvermelding.

1. Werd in het verleden gebruikgemaakt van de inwilliging van een beroep door een gebrek aan beslissing in het beroep overgemaakt aan de administratie?
2. Is de minister op de hoogte van het probleem?
3. Heeft de minister weet van soortgelijke gevallen zoals omschreven in het arrest (dossiers waarbij een (schijnbaar) incorrecte datum werd meegedeeld of andere manipulaties in dossiers)? Zo ja, werden deze dossiers ook aanhangig gemaakt bij de Raad van State of een ander rechtbank?
4. Op welke manier zal de minister reageren op zulke dossiers? Gaat ze het beroep van de verzoekers alsnog inwilligen?
5. Zijn de minister zaken bekend waarin de verzoekende partij, voorafgaand aan de mededeling van de beslissing van de administratie, uitdrukkelijk had gewezen op de impliciete inwilliging bij gebrek aan een tijdige beslissing? Zo ja, hoe werd dan met de ingebrekestelling omgegaan?
6. Wat kunnen de gevolgen zijn voor het Vlaamse Gewest wanneer de Raad van State om die reden overgaat tot de vernietiging van de beslissingen tot ongeschikt of onbewoonbaarverklaring? Overweegt de minister er eventueel aan ter zake proactief te handelen?

LIESBETH HOMANS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

ANTWOORD

op vraag nr. 104 van 30 oktober 2015

van **AN MOERENHOUT**

- 1.-2. Vóór het zogenoemde "Integratiedecreet Woningkwaliteit" van 23 maart 2013 bepaalde artikel 15 van de Vlaamse Wooncode inderdaad dat een beroep impliciet werd ingewilligd bij het uitblijven van een beslissing. Het is tijdens de vorige legislatuur één keer gebeurd dat een dossier niet tijdig kon worden behandeld, waardoor het beroep impliciet werd ingewilligd.

Toch was het noodzakelijk om het principe van de impliciete inwilliging te herzien. Het kan immers voorkomen dat er meerdere, tegengestelde, beroepen worden ingesteld tegen eenzelfde besluit tot ongeschikt- of onbewoonbaarverklaring. Bijvoorbeeld: een bewoner gaat in beroep tegen een besluit tot ongeschiktverklaring omdat de woning alleen ongeschikt (en dus niet onbewoonbaar) is verklaard terwijl de eigenaar tegelijk in beroep gaat tegen de ongeschiktverklaring. Een impliciete inwilliging is in die situaties problematisch. Daarom werd de impliciete inwilliging vervangen door een stilzwijgende afwijzing, waartegen andere middelen (zoals een procedure bij de Raad van State) open staan.

Het beroep wordt bijgevolg sinds 11 augustus 2013 geacht afgewezen te zijn als er geen beslissing valt binnen de termijn van drie maanden (of vier maanden ingeval er een hoorzitting gehouden wordt). Dat is nog geen enkele keer voorgekomen.

3. Ik heb weet van één ander dossier waarin de eigenaar om dezelfde reden een vordering heeft ingediend. Het parket heeft in dat dossier na grondig onderzoek geoordeeld dat er geen sprake is van een misdrijf en heeft de klacht bijgevolg geseponeerd.
4. Als de Raad van State het ministeriële besluit van destijds vernietigt, dan bereid ik een nieuwe beslissing voor. In het andere geval, blijft het MB van destijds bestaan. Dat is de normale werkwijze na een arrest van de Raad van State.
5. Een ingebrekestelling bij gebrek aan kennisgeving binnen de drie maanden is niet aan de orde. De Vlaamse Wooncode bepaalt immers niet binnen welke termijn een beroepsbeslissing moet worden betekend. De Raad van State heeft al meermaals bevestigd dat kennisgeving binnen de beslissingstermijn van drie maanden niet vereist is (bijvoorbeeld in arrest nr. 200.191 van 28/01/2010 in de zaak A.169.188). Hierbij moet ook worden opgemerkt dat de beroepstermijn bij de Raad van State pas begint te lopen vanaf de datum van betekening, dus de rechten van de betrokken partijen worden op geen enkele manier geschaad als de beslissing een paar dagen later wordt betekend.
6. Ik verwijs naar mijn antwoord op deelvraag 4.